

Sygn. akt I ACa 755/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Zofia Kawińska-Szwed (spr.)
Sędziowie :	SA Joanna Kurpierz SO del. Andrzej Grygierzec
Protokolant :	Małgorzata Korszun

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2013 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C.

przeciwko A. D.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 14 marca 2013 r., sygn. akt I C 123/11,

1) oddala apelację;

2) zasądza od powódki na rzecz pozwanego 2 700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt I ACa 755/13

UZASADNIENIE

Powódka wniosła pozew i domagała się wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym zobowiązującego pozwanego do zapłaty na jej rzecz 83.051,40 zł wraz z odsetkami od dnia wniesienia pozwu oraz kosztami procesu.

Wskazała, że 22 lutego 2010 roku nabyła od K. B., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w C., wierzytelność wobec pozwanego. Wierzytelność ta wynika z punktu (...) notatki ze spotkania K. B. i A. D., które odbyło się 20 stycznia 2009 roku. Pozwany zobowiązał się zwrócić K. B. 82.000,00 zł za zakupione materiały na remont

hali. Na dochodzoną kwotę składa się należność główna w wysokości 82.000,00 zł oraz skapitalizowane odsetki za okres od 16 marca 2010 roku do 20 kwietnia 2010 roku w wysokości 1.051,40 zł.

16 czerwca 2010 roku Sąd Okręgowy w Częstochowie wydał nakaz zapłaty, sygn. akt I Nc 53/10 i uwzględnił żądanie.

Pozwany w zarzutach domagał się oddalenia powództwa.

Zaprzeczył, by był zobowiązany do zwrotu żądanej kwoty, spotkanie 20 stycznia 2009 roku dotyczyło wystąpienia K. B.z (...) sp. z o.o. i związanych z tym rozliczeń finansowych K. B.ze spółką, w szczególności zwrotu środków przekazanych na remont hali. Pozwany posiadał dostęp do rachunku bankowego (...) sp. z o.o. i dlatego to on miał dokonać przekazania pieniędzy. Na spotkaniu 20 stycznia 2009 roku nie zajmowano się rozliczeniami finansowymi pomiędzy pozwanym a K. B..

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy uchylił nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym przez Sąd Okręgowy w Częstochowie w dniu 16 czerwca 2010 roku w sprawie o sygn. akt I Nc 53/10 i oddalił powództwo oraz orzekł o kosztach procesu.

Sąd oparł powyższy wyrok na ustaleniach:

A. D., K. B., P. Ż. i J. K. byli powiązani ze spółką (...) sp. z o.o. która zakupiła przeznaczoną do remontu halę w B. przy ul. (...).

20 stycznia 2009 roku w K. odbyło się spotkanie wymienionych, które dotyczyło rozwiązania umowy o pracę K. B. z (...) sp. z o.o. i związanych z tym rozliczeń finansowych. Uczestnicy spotkania sporządzili notatkę z jego przebiegu, gdzie spisali podjęte ustalenia.

Według tych ustaleń rozwiązanie stosunku pracy nastąpi na mocy porozumienia stron z dniem 31 stycznia 2009 roku (...)zapłata przez K. B.

za faktury, za które nie otrzymał zwrotu, zostanie potraktowana jako umowa pożyczki w kwocie 57.000,00 zł i będzie spłacana w ratach miesięcznych po 5.000,00 zł (...) K. B.zakupi od (...) sp. z o.o. zestaw spawalniczy i laptop (...)pozostały sprzęt zostanie rozliczony i zwrócony do końca stycznia 2009 roku (...), z dniem 31 stycznia 2009 roku przestanie obowiązywać umowa na użyczenie telefonów komórkowych oraz umowa na wynajem jednego z samochodów (...)Ustalono, że K. B.pozostanie udziałowcem w spółce. Ewentualna sprzedaż udziałów będzie przedmiotem późniejszych rozmów.

Spisano również punkt(...), zgodnie z którym: „A. D. zwróci 82.000 zł K. B. na zakupione materiały na remont hali (pożyczka A. D. # (...))”.

22 lutego 2010 roku K. B., prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą(...)z siedzibą w C., zawarł umowę cesji z (...) sp. z o.o. z siedzibą w C.. W treści umowy strony wskazały, że jej przedmiotem jest wierzytelność w wysokości 82.000,00 zł wynikająca z punktu (...) notatki ze spotkania z 20 stycznia 2009 roku wobec A. D. oraz prawa związane z tą wierzytelnością,

w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. 10 marca 2010 roku cedent wystosował do pozwanego zawiadomienie o cesji wierzytelności.

W ocenie Sądu powódka nie wykazała istnienia zobowiązania wobec A. D.. Notatka z 20 stycznia 2009 roku została zakwestionowana przez pozwanego. W istocie - wobec braku dokumentacji, rozbieżnych zeznań świadków i okoliczności spotkania z dnia 20 stycznia 2009 roku - istnieją wątpliwości co interpretacji punktu (...) notatki. Nie można na jej podstawie ustalić, czy pomiędzy pozwanym a K. B.istniał stosunek zobowiązaniowy.

W związku z tymi niejasnościami powódka winna była przedstawić niebudzące wątpliwości dowody. Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. (...) sp. z o.o. nie sprostała ciężarowi dowodzenia - nie wykazała istnienia zobowiązania i jego wysokości. Nie przedstawiła innych

dowodów z dokumentów, nie załączyła faktur dokumentujących wydatki na remont hali. Odnośnie faktur poprzestała na stwierdzeniu, że cedent dostarczył je do spółki, ale nie doszło do ich rozliczenia. Spółka faktury zaksięgowwała i „wrzuciła w koszty działalności”.

Zeznania świadka P. Ż. nie zasługują na wiarę - są wewnątrznie sprzeczne i nielogiczne. Świadek z jednej strony twierdził, że nie pamięta szczegółów spotkania z 20 stycznia 2009 roku, nie pamięta czy pan B. dokonywał zakupów gotówkowych w związku z remontem hali. Z drugiej strony świadek utrzymywał, że - według jego wiedzy - podczas spotkania pozwany zobowiązał się zwrócić K. B. pieniądze w imieniu własnym, a nie w imieniu spółki. Relacja ta nie koreluje z zeznaniami świadka J. K.. Podał on, że celem spotkania w dniu 20 stycznia 2009 roku było dokonanie rozliczeń pomiędzy K. B.a (...)sp. z o.o. - A. D.działał wówczas w imieniu spółki, jako jej wiceprezes i miał zwrócić pieniądze K. B.ze środków spółki. J. K. nie miał wiedzy, czy pozwany, jako osoba prywatna, pożyczył pieniądze od K. B..

Świadek K. B.podał z kolei, iż to (...) sp. z o.o., a nie pozwany w swoim imieniu zakupiła halę w B., w której konieczne było przeprowadzenie remontu. Podniósł, że za remont hali zapłacił ze swoich pieniędzy. Nie był jednak w stanie wskazać, ile zapłacił za remont ani co dokładnie składa się na kwotę 82.000,00 zł. Twierdzenia świadka: „pan D. powiedział, że załatwi fakturę na tę kwotę, żeby mógł ją rozliczyć w spółce i po uzyskaniu pieniędzy ze spółki odda mi te pieniądze”, „Pan D. zamiast rozliczyć się ze mną to pieniądze ze spółki przelewał na swoje konto” – nie znajdują potwierdzenia w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, w szczególności w dowodach z dokumentów.

Mając na uwadze powyższe, z uwagi na brak wykazania przez powódkę okoliczności podnoszonych w pozwie, Sąd Okręgowy uchylił nakaz zapłaty i oddalił powództwo oraz orzekł o kosztach procesu.

Wyrok zaskarżyła apelacją pozwana, która zarzuciła nieprawidłową ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i wniosła o jego zmianę przez zasądzenie na rzecz powódki kwoty objętej pozwem oraz kosztów procesu za obie instancje.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Ustalenia Sądu Okręgowego są prawidłowe, a jako takie Sąd Apelacyjny przyjmuje je za własne. Stanowisko skarżącej o jednoznaczności brzmienia punktu(...)notatki ze spotkania w dniu 20 stycznia 2009r. nie znajduje uzasadnienia.

Zarówno treść zapisu, okoliczności sporządzenia notatki i cel spotkania, przy zaprzeczeniu istnienia osobistej wierzytelności K. B. wobec pozwanego nie pozwalają na podzielenie wyводу strony powodowej. Zakwestionowanie przez pozwanego faktu istnienia w stosunku do niego wierzytelności słusznie skierował uwagę Sądu na okoliczności związane z badaniem treści zapisu na gruncie czy zapis ten w znaczeniu technicznym zobowiązywał pozwanego jako uprawnionego w ramach reprezentowanej firmy, do zapłaty 82.000 zł, czy też jako osobę fizyczną, która ma zobowiązanie wobec K. B.. Spór co do tej kwestii nakładał na stronę powodową przeprowadzenie dowodu na okoliczność przysługiwania K. B. wierzytelności wobec pozwanego jako osoby fizycznej. To, że kwotę 82.000 zł K. B. przeznaczył na remont hali, stanowiącej składnik majątkowy spółki (...) jest bezsporne.

Logiczne zatem staje się, że na spotkaniu poświęconym rozliczeniu K. B. ze spółką (...) element osobistych rozliczeń pomiędzy udziałowcami, przy zaprzeczeniu że tak było, wymagał szerszego postępowania dowodowego, niż sam zapis i wewnątrznie sprzeczne zeznania P. Ż..

Z zeznań K. B. wynikało, że potrzebował fakturę by rozliczyć pieniądze w spółce i fakturę tę miał załatwić pozwany i ze spółki wypłacać pieniądze, a następnie przekazać je K. B.. Powyższe pozwalało na wniosek, że nie wykazano by istotnie pozwany był dłużnikiem K. B..

Apelacja w istocie sprowadza się do popierania własnej oceny materiału dowodowego odmiennego od dokonanej przez Sąd Okręgowy. Nie zawiera zarzutów, które mogą odnieść skutek. Ocena dowodów dokonana przez Sąd Okręgowy nie narusza granic określonych przez art. 233 § 1 kpc.

Wniosek Sądu, że powódka nie sprostала obowiązkowi udowodnienia istnienia roszczenia jest prawidłowy, szeroko i logicznie przez Sąd umotywowany.

Z tych przyczyn Sąd Apelacyjny na mocy art. 385 kpc orzekł jak w sentencji.

Rozstrzygnięcie o kosztach uzasadnia art. 98 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc.